

merciel drift med gas og med privatisering for øje, og hvor kortsigtede handelsbalancesynspunkter vinder over langsigtede, miljømæssige mål, så siger vi bestemt nej tak. Og vi er generelt mere trygge ved, at gassen ligger i kommunalt regi.

Men er der nogen, der kan overbevise os om, at den strategi, som man nu lægger op til her, kan indfri vores overordnede energimål, vil vi ikke være principielt afvisende over for forslaget.

Kim Behnke (FP):

Det er jo i sig selv lidt kunstigt, at vi skal diskutere energipolitik med finansministeren, men sådan er der jo så mange nye tendenser i dansk politik.

Da Folketingets Europaudvalg og senere Folketingets Energipolitiske Udvalg tog stilling til EU's gasdirektiv, var det med Fremskridtspartiets anbefaling og Fremskridtspartiets stemme. Det er vores opfattelse, at de tanker og ideer, der ligger om at få en åbning af gasmarkederne i Europa, er rigtige. Det er vores opfattelse, at konkurrence på gasområdet og større forsyningsikkerhed med et åbent marked er til Danmarks fordel, ikke mindst de danske forbrugeres.

Derfor har vi naturligvis med spænding afventet, at regeringen ville komme med et udspil til, hvordan en sådan omstrukturering, modernisering og liberalisering af den danske gassektor ville komme til at se ud.

Der har været megen avisomtale. Der har været mange rygter og mange forlydender om, hvad der skulle ske. Vi har fået beskrevet, hvordan embedsmænd fra Finansministeriet har turneret landet tyndt med et checkhæfte og tilbudt forskellige gældsplagede borgmestere, at de kunne få aflad, hvis de til gengæld overlod deres andel i gasselskaber til finansministeren eller til staten.

Det forløb har selvfølgelig været interessant at følge, men det har ikke været særlig konstruktivt, fordi det ikke på noget tidspunkt har givet et samlet overblik over, hvad målet med projektet har været. Finansministeren har i Folketingets Energipolitiske Udvalg været adspurgt, hvad den samlede plan var, og det nærmeste, vi kunne komme, var et løfte om, at det ville man fra regeringens side vende tilbage til.

Så står vi med lovforslaget, formuleret, skrevet, fremsat den 14. april 1999; et lovforslag, som jo dybest set blot er en ramme til finans-

ministeren om at gå ud og gennem Dansk Naturgas A/S, hvor staten ejer alle aktierne, opkøbe de regionale gasselskaber, som måtte være til salg.

Finansministeren skriver i sin fremsættelse-tale, at Naturgas Syd ønsker at overdrage sin virksomhed til Dangas.

Det er ikke helt mit indtryk, at rækkefølgen er sådan, at det er Naturgas Syd, der har banket på hos Dangas og bedt om at blive solgt. Mit indtryk er, at det, der skete i Naturgas Syds område, var, at det tilbud, man fik fra Finansministeriet, var af en sådan karakter, at der var nogle kommuner, der hellere ville tage imod det tilbud end udsigten til i de kommende år at skulle ind og medfinansiere økonomiske problemer i Naturgas Syd.

Når man ser på Naturgas Syds historie, er der heller ingen tvivl om, at det er det selskab, der i alle år har haft de største økonomiske problemer og derfor nok også er dem, der umiddelbart på borgmestersiden kan se en fordel af at slippe ud af selskabet og af forpligtelserne.

Men der er jo mange måder at gøre det på. Naturgas Midt Nord har tilbudt generøst, at de ville gå ind og overtage Naturgas Syd i en eller anden form, så der er mange metoder til at løse det her.

Fremskridtspartiet har over for energiministerens – men han er her jo ikke i dag, så det er jo svært at diskutere – formuleret og illustreret og oversendt et forslag til, hvordan man kunne få en naturgassektor i Danmark, som bliver konkurrencedygtig. Og det er nødvendigt, for med den elreform, vi har undervejs, og som vi bakker op om, vil det være sådan, at elselskaberne også skal have mulighed for at gå ud og opleve konkurrence på naturgasleverancerne.

Så tingene hænger sammen. Og den sammenhæng synes vi ikke, Folketinget får ved at læse det her lovforslag.

Under det punkt, der hedder økonomiske konsekvenser for det offentlige, må vi sige, at bemærkningerne er meget tilbageholdende. Der afgives løfte om, at Folketingets Finansudvalg vil få indsigt i økonomien, og det glæder Folketingets Finansudvalg sig til, for det er jo svært at skulle stemme om et forslag, hvor vi ikke ved, om det er 1 eller 2 eller 3 eller hvor mange milliarder, staten skal have ud at svømme.

Det er også svært at tage stilling helt præcis til et forslag, når Gas- og Varmeprisudvalget den 7. april udtaler til offentligheden, at hvis man afleverer penge til kommunerne, så skal de